

**De twee
werelden,
waarin we leven**

Een overdenking
naar een groter
bewustzijn.

Hans Oelen

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 2

De twee totaal verschillende werelden,
waarin we dagelijks leven.

07 februari 2016

Door: Hans Oelen
Uitgever: Palaver-trainingen

©: Dit e-boekje kent geen auteursrechten!
Kennis kent geen eigenaren, het hoort toe aan
ons allemaal. Kennis kent alleen gebruikers. Je
kunt er over beschikken door je ervan bewust
te zijn en het constructief in het belang van de
samenleving te gebruiken.
Het staat je daarom volledig vrij, alles uit dit
boekje te verveelvoudigen op welke wijze dan
ook. Schriftelijke in kennisstelling hiervan aan
het adres van de uitgever wordt wel op prijs
gesteld.

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 3

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 4

De vraag die mij tot op de dag van vandaag bezighoudt, is:

Waaruit is de kern van waaruit leven ontstaat ontstaan?

Deze vraag kan op basis van bescheiden inzichten, kennis en kunde waar ik over mag beschikken op twee manieren worden benaderd namelijk:

- Buiten de mens om, de zintuiglijke wereld
- Vanuit de mens, de energetische wereld.

Als mens heb je net als alle andere 7,6 miljard medebewoners op deze aardbol de gewoonte om de buitenwereld te zien als de werkelijkheid en als de plek waar alles gebeurt. Alles wat je zintuiglijk waarneemt, dus proeft, ziet, hoort, tast en ruikt, wordt ervaren als feitelijke waarheid... en die waarheid wordt ervaren als de werkelijkheid!

Daarnaast wordt door velen ook nog een andere waarheid uitgedragen, namelijk het gegeven dat alles wat niet op zintuiglijke wijze kan worden waargenomen, niet bestaat!

Zo zijn röntgenstralen voor het menselijke oog niet waarneembaar; pas toen apparatuur het mogelijk maakte om de stralen zichtbaar te maken, werd het bestaan ervan erkend... want men kon toen niet anders.

De twee werelden waarin we leven

De energetische wereld is de binnenwereld die staat voor fantasie, gevoelens, gedachten, dagdromen, creativiteit, intuïtie, aannames, spirituele beleving, verwachting en verlangen.

Deze wereld staat niet voor de plaatsvindende zintuiglijk waarneembare realiteit, het is het domein van het denken, beleven, voelen, verbeelden en veronderstellen. Het is echter van belang om hier vast te stellen, dat dit geenszins de echte werkelijkheid is! Het wordt namelijk pas werkelijkheid op het moment dat de gedachten zintuiglijk waarneembaar worden, bijvoorbeeld als de gedachten worden opgeschreven of gevisualiseerd of als er over gesproken wordt.

De binnenwereld wordt ten onrechte vaak als ondergeschoven kindje beschouwd. Nogmaals, volledig ten onrechte, omdat hier andere krachten en natuurwetten van toepassing zijn die niet te vervatten zijn in hypothesen, stellingen, opvattingen en visies. Daarvoor is deze binnenwereld te complex van aard.

Als je nu het ontstaan van het leven wilt achterhalen en je hierbij richt op de buitenwereld, dan richt je de aandacht op de zintuiglijk waarneembare wereld. De wereld van de natuurkunde, wiskunde, astrologie, et cetera. Belangrijk is nu om niet te vergeten dat wiskunde en natuurkunde en dergelijke menselijke wetenschappen en systemen zijn ontstaan om 'de werkelijkheid' te verklaren, af te bakenen, te begrijpen, te doorgronden... er een concept van te maken.

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 6

De mens heeft om welke reden dan ook de neiging om te denken dat de buitenwereld hoger gewaardeerd dient te worden dan de binnenwereld, omdat volgens hem de buitenwereld realiteit is. Hij vergeet echter dat de wereld buiten hemzelf, door hemzelf gecreëerd wordt.

De zintuigen, mits optimaal functionerend, schotelen ons alleen maar waarnemingen voor. Het selecteren, etiketteren, inkleuren, ervaren, herkennen, associëren, opslaan..., en al wat niet meer kan worden gedaan met het waargenomen, zijn allemaal innerlijke activiteiten. Niets wat wetenschappelijk bewezen is, niets wat als objectief kan worden bestempeld en niets van werkelijkheid. Anders gezegd, wij nemen waar, wat wij waar willen nemen. Het is dus onze eigen gebeurende werkelijkheid.

De feitelijke vraag is dus in dat geval: Waaruit is het leven ontstaan? Wat is de kern die het leven voortbrengt? Deze vraag lijkt echter volstrekt oninteressant te zijn, want er bestaat niet zo iets als een kern van waar leven uit is ontstaan. Het bestaat slechts in je hoofd, omdat je graag wilt dat het bestaat. En laten we wel zijn, het is goed dat dergelijke vragen worden gesteld die mensen al eeuwen bezighoudt, omdat het je voortneigt te duwen in de geestelijke ontwikkeling die je doormaakt. Het motiveert je om steeds weer nieuwe wegen te bewandelen, nieuwe ontdekkingen te doen en ook nieuwe theorieën te bedenken.

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 7

Je kunt het zien als het transformeren van het lood naar goud verhaal van alchemisten.

Denken, voelen, theorieën overdenken, opvattingen contempleren, verlangens veronderstellen, verwachtingen leven... et cetera, het zijn allemaal zaken afkomstig uit één en dezelfde kern (of bron).

De mens is ontstaan...

Zou je in zekere zin niet kunnen vaststellen dat leven ontstaat vanuit het leven? Een leven waarin de mens zichzelf schept... hij zijn eigen God is. Ik durf dat hier eigenlijk wel te stellen. De mens is uit zichzelf ontstaan. Hij vormt de kern van zijn leven, waaruit leven ontstaat!

Nu ik dit wat ik hierboven aan het papier toevertrouw even teruglees, staat het er best stellig en roept het angstgevoelens op. Echter roept het ook een gevoel op van inwendige kracht, een gevoel van 'goddelijkheid' om nieuw leven te creëren en op te voeden.

Op zich is het begrijpelijk dat wij de verantwoordelijkheid voor ons eigen leven willen delegeren aan een iets, een hogere macht of in ieder geval aan iets of iemand die buiten ons menselijke zelf lijkt te staan. Zoiets als de zintuiglijke werkelijkheid die bij wijze van spreken de binnenwereld dient goed te keuren, te doorgronden, om het te kunnen begrijpen. En dit proces noemen we dan geloven.

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 8

Het accepteren van een macht, een kracht, een iets of een iemand die uiteindelijk verantwoordelijk is over jouw en mijn leven en dit op elk aspect beoordeeld. Een iets of iemand buiten je zelf die jou en mij heeft gecreëerd.

Vergeet niet, dat wanneer je jezelf als je eigen Bron, je eigen schepper beschouwd (dit staat los van je biologische schepping) en je niet in staat blijkt je leven op orde te hebben, je feitelijk alleen jezelf hierop kunt aanspreken. Er bestaat dan niets of niemand waar je je achter kunt verschuilen. Je kunt je dan ook onmogelijk voor de Bron, de Kern, God verstoppen.

Letterlijk betekent dit, dat je je de rest van je leven als het ware bezig blijft houden met het rennen door een lege vlakte, vluchtend voor de 'toorn van God', met nergens een steen, een boom of een spelonk om je even achter of in te verstoppen.

Figuurlijk betekent dit, dat je jezelf niet voor jezelf kunt verstoppen. Je bent veroordeeld tot jou zelf. Dit kan zowel een zegening, maar ook een vloek zijn, iets wat je uiteindelijk zelf bepaalt.

Het bewustzijn wat in ons huist en zichzelf in ons herkent als 'IK BEN' en niet iemand of iets anders, als het ware de lerende en zich ontwikkelende entiteit is niet zichtbaar en zal ook nooit zichtbaar zijn.

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 9

Gedurende ons fysieke leven is deze verbonden met je lichaam; het geeft uiting aan het bestaan door middel van gevoelens in je lichaam, en toch is het bewustzijn zelf onzichtbaar.

Hoeveel kun je nu over je karakter, je intelligentie en je capaciteiten te weten komen?

Kan dat ook nog iets te maken hebben met uiterlijke kenmerken?

Als met name dat laatste mogelijk zou zijn, dan zou een misdadiger op basis van zijn uiterlijk al herkend kunnen worden nog voordat hij zich zou gaan misdragen. Maar dat kan niet, want ook het karakter behoort tot het niet zichtbare deel van de mens.

Gedachten en ideeën zijn werkelijkheden. Dit is met stelligheid aan te tonen, want ze hebben het vermogen om de gehele mensheid te beïnvloeden, terwijl nog nooit iemand op deze aardbol een gedachte heeft gezien.

Empathie, begrip, sympathie, liefde, haat..., het zijn allemaal sterke krachten die de mens ertoe kunnen brengen ten goede of ten kwade te handelen... en ook deze zijn onzichtbaar.

We hebben niet het vermogen om het leven te zien wat een boom bezielt, maar we weten wèl dat het er is, want we zien weldegelijk het verschil wanneer een boom leeft of is gestorven.

We zien het proces niet dat een plant het mate-

De twee werelden waarin we leven

riaal uit de donkere grove aarde opneemt en dit verandert in het tere weefsel van een unieke mooie bloem, maar we zien zich het resultaat van dit proces louter voor onze ogen ontvouwen.

Ook kunnen we de lucht en veel andere gassen niet zien. Voor onze zintuigen is het allemaal onzichtbaar. Zo zijn onder andere zwaartekracht, magnetisme en elektriciteit ook krachten die nog nooit zijn gezien, en toch zijn ze alleen bekend door hun gevolgen.

Onze zintuigen zijn beperkt in hun kunnen. We mogen daarom best de conclusie trekken dat onze zintuigen meer niet dan wel kunnen waarnemen, waardoor ze ons, zonder dat we ons dat bewust zijn, een heel onvolledig beeld geven van de fysieke wereld om ons heen. Dit wordt op frappante wijze geïllustreerd als we bijvoorbeeld zonlicht door een glazen prisma laten schijnen; die ene zonnestraal die we waarnemen wordt in dat geval als het ware gebroken in zeven andere verschillende kleuren.

Het is bekend dat veel dieren veel meer kunnen waarnemen met hun zintuigen. Denk maar aan het scherpe zicht van poezen, de kijkkunst van uilen en andere roofdieren, de reukzin van een hond en de warmtedetectie van slangen.

Röntgenstralen gaan door fysiek lichaamsweefsel heen. Ik heb afbeeldingen gezien van voorwerpen, die gemaakt zijn door een plaat van 10 centimeter massief staal heen.

De twee werelden waarin we leven

Maar misschien is dat achteraf helemaal niet zo verrassend, wanneer we vanuit de wetenschap weten dat er niet zoiets is als 'vaste stof', maar dat wat wij waarnemen, grotendeels bestaat uit lege ruimte en dat de atomen in de stof naar verhouding even ver van elkaar af staan als de sterren in de ruimte.

Verder wordt ons verteld dat atomen zelf niet massief zijn, maar dat ze uit verschillende ladingen energie bestaan, die met ongelooflijke snelheden om elkaar heen bewegen.

Materie die voor de menselijk zintuiglijke waarneming massief en keihard lijkt, is dus eigenlijk grotendeels lege ruimte. De geringe hoeveelheid zichtbare, tastbare 'substantie' die er in de materie is, is elektrisch van aard..., iets waarover zintuigen ons zonder hulpmiddelen niets kunnen vertellen.

Als je jezelf zou verleiden om in alle vrijheid en openheid te speculeren over wat een prachtige openbaring aan sprookjesachtige beelden deze wereld te zien zou geven als je ogen zo waren afgesteld dat ze alles zouden kunnen waarnemen wat zich bevindt in het gebied wat we nu nog als open ruimte zien en ook zo benoemen.

Zoals al eerder gezegd, hebben de kat en de uil de beschikking over ogen met een significant ander gezichtsbereik dan die van ons. Zij kunnen zien in het donker. Dit betekent dat hun

De twee werelden waarin we leven

ogen gevoeliger zijn voor sommige stralingen die voor ons totaal onzichtbaar zijn. Daardoor is voor hen licht wat voor ons duisternis is.

Dit toont aan dat zelfs ogen van fysieke materie zo kunnen zijn gebouwd, dat ze een verschillend bereik hebben van wat ze aan prikkels kunnen ontvangen, die vervolgens in hun hersenen weer worden vertaald in beelden.

Röntgenstralen en ook kosmische en ultraviolette stralen hebben het vermogen, binnen te dringen in vaste stof en er doorheen te gaan.

Technisch is er inmiddels veel mogelijk, want als je kijkt naar de wereld van de telefonie, kunnen er tientallen telefonische berichten tegelijkertijd via dezelfde kabel worden verzonden, zonder elkaar te verstoren. Dit is eenvoudigweg mogelijk door binnen het proces van het verzenden, gebruik te maken van verschillende golflengten.

De lucht is onophoudelijk gevuld met radiogolven van diverse frequenties, terwijl we ons hier niet van bewust zijn, mede omdat we dit niet kunnen waarnemen.

Trillingen in de lucht bereiken ons als geluidsgolven, maar onze oren zijn evenals onze ogen beperkt in hun vermogen om ze te registreren. Er zijn geluidsgolven die voor het oor van de mens een te lage toonhoogte hebben en andere met een te hoge toonhoogte om deze waar te nemen.

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 13

Onze tast-, smaak- en reukzin lijken in verhouding minder ontwikkeld te zijn dan de zin voor het zien en het horen.

Met behulp van mechanische en elektrische apparaten zijn we inmiddels in staat ons gezichtsveld aanzienlijk te verruimen; maar zelfs met deze hulpmiddelen is het beeld dat onze zintuigen ons verschaffen steeds erg onvolledig.

Niettemin is onze kennis inmiddels voldoende om aan te tonen dat er een onzichtbare kant in de natuur bestaat. Deze kant is niet zichtbaar, louter door het beperkte vermogen van onze zintuigen..., niet omdat ze niet bestaat.

De twee werelden waarin we leven

Een gedachtewereld

Er is één onzichtbare wereld waarvan we ons elk moment van de dag bewust zijn en die zo dichtbij ons is, dat we het bestaan ervan volledig over het hoofd zien.

We leiden iedere dag, hier en nu, een dubbel bestaan, namelijk het uiterlijke fysieke bestaan en ons innerlijke, energetische niet zichtbare bestaan, wat gevormd wordt door onze gedachten en gevoelens.

Het uiterlijke, zichtbare bestaan deel je met al de andere mensen om je heen of een ieder die het wil en kan zien of horen, terwijl jouw innerlijke gedachteleven zich als het ware afspeelt achter een denkbeeldig gordijn en wat alleen jezelf bekend is.

Je weet dat veel van je gedachten worden opgewekt door gebeurtenissen in de buitenwereld die jouw aandacht trekken, maar je weet ook dat je gedachten zich vaak aandienen zonder enige aanleidende prikkel van buitenaf.

Hetzelfde geldt voor stemmingen en gevoelens. Waar zouden die vandaan komen als je niet alleen in een atmosfeer van lucht leeft maar ook in een wereld van gedachten en gevoelens; hoe zou je je hiervan bewust kunnen worden als je niet beschikt over een innerlijk 'ontvangsttoestel' dat reageert op dit soort trillingen?

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 15

En hoe kun je nu zeker weten of je gedachten niet in diezelfde atmosfeer worden uitgezonden en zonder dat je het weet door anderen ontvangen worden tot wie ze misschien worden aange trokken?

... en schrik niet, dit is echt!

Je kunt gedachten uitzenden en ook ontvangen, maar dit gebeurt onbewust. Je hebt nog niet de kennis en kunde om rechtstreeks te communiceren vanuit jouw eigen gedachtesfeer naar die van iemand anders. Als je met anderen ideeën wilt uitwisselen, dien je hiervoor nog gebruik te maken van jouw fysieke lichaam en je mondeling of schriftelijk uit te drukken.

Je zult moeten toegeven dat je, hoewel je net als wie dan ook actief bent in de gedachtewereld, je er toch nog heel weinig van begrijpt. Het idee is echter wel in overeenstemming met de kennis die we inmiddels hebben over andere kanten van de natuur, zoals fysieke energieën; Deze bestaan weldegelijk en ze hebben een wereld van fysieke tastbare materie waarin ze actief werkzaam zijn.

ECHT...

**Alles in het leven wat wij – ECHT – noemen,
is gemaakt van iets
wat wij écht niet...
en niet echt kunnen zien!**

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 16

Alles in de natuur is gemaakt van energie. Fysieke energie heeft een trillingsschaal waarop ze wordt geregistreerd.

Dit roept bij mij de vraag op of er dan niet een ander spectrum bestaat met energieën van een nog verfijndere soort, met andere trillingssnelheden dan alles wat we tot nu toe kennen? Mogelijk in een andere dimensie of via een ander hulpmiddel?

Is het mogelijk dat er ooit gedachte-energieën zijn en/of worden gevonden die in dit spectrum van trillingen hun plaats hebben?

De wetenschap heeft ontdekt dat organen van ons menselijk lichaam, met name ons hart en de hersenen, trillingen uitzenden, die door daartoe ontwikkelde apparatuur kan worden vastgelegd.

Het is bekend dat door de hersenen uitgezonden trillingen variëren wanneer we slapen, wakker zijn, bij verstandelijke activiteit... etcetera. Deze ontdekkingen kunnen de voorbode zijn van nog andere en die vervolgens het bestaan van nog verfijndere energieën binnen het menselijke organisme aan het licht kunnen brengen.

Het is echter best waarschijnlijk dat de gedachte-energieën te subtiel zijn om ze op te vangen met apparatuur die nu nog niet bestaat. Mogelijk dienen we zelfs onze eigen innerlijke zintuigen te hebben doorontwikkeld om ze effectief te kunnen gebruiken.

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 17

Het is bekend dat de mens, zowel het alphatype en zelfs het bètatype, slechts een uiterst klein deel van z'n hersencapaciteit gebruikt. Het ligt dus heel aannemelijk binnen de mogelijkheden, dat de mens beschikt over innerlijke zintuigen, die te vinden zijn in het ongebruikte deel van onze hersenen.

We lijken dagelijks onbewust te erkennen dat we dergelijke zintuigen hebben en gebruiken, want ga maar eens na, wanneer je een idee wordt uitgelegd dat je aanvankelijk niet snapt, heb je de neiging iets te zeggen in de trant van 'dat vat ik even niet'. Dit, alsof je in het duister tast en met iemand of iets in contact wilt komen. Als je het vervolgens uiteindelijk begrijpt, neig je iets te zeggen in de trant van 'ik zie wat je bedoelt', alsof je daartoe een innerlijk oog hebt gebruikt.

Buitenzintuiglijke waarneming

Verschijselen zoals gedachtelezen, elepathie of gedachteoverbrenging op afstand zonder fysieke middelen, kunnen onmogelijk bevredigend worden verklaard, als we niet erkennen dat de mens in het bezit is van een innerlijk zintuig of organen die tot op zekere hoogte waarschijnlijk worden beheerst door de wil en de opdracht kunnen ontvangen om gedachten over te brengen naar iemand anders en ook om gedachten van anderen te kunnen ontvangen.

Gewoonlijk heb je als mens niet de beschikking en de kunde om dergelijke vermogens bewust en naar goeddunken te gebruiken en zijn we van

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 18

van nature geneigd om het bestaan ervan op voorhand al te ontkennen.

Het wordt niet langer als blijk van intelligentie beschouwd om te spotten met het geloof hebben in zaken als gedachtelezen en telepathie, want van deze verschijnselen is inmiddels te veel bewijs beschikbaar om het te ontkennen of het met een grapje af te doen.

Van mensen die over deze vermogens beschikken wordt gezegd, dat ze de gave hebben, 'buitenzintuiglijk waar te kunnen nemen', want ze ontvangen indrukken zonder de hulp van fysieke zintuigen. Omdat we over deze mensen spreken als zouden ze 'sensitief' zijn, wekken wij de indruk, instinctief aan te kunnen voelen, dat ze één of ander ons onbekend zintuig gebruiken.

Echter, omdat de meeste mensen dit vermogen niet bezitten, noemen we deze mensen buitengewoon of bovennormaal, maar ze zijn pertinent niet bovennatuurlijk!

Een vastgelegd voorbeeld van een geslaagde gedachteoverbrenging over grote afstand toont de beproeving van Sir Hubert Wilkins als afzender en werkzaam als poolonderzoeker in zijn contact met zijn vriend Harold Sherman als ontvanger.

Eerstgenoemde was werkzaam tijdens een expeditie in noordwest Canada en Alaska, terwijl zijn vriend, Sherman, zich in New York bevond. Ze waren dus hemelbreed een kleine 5000 mijl van elkaar verwijderd. Er staat geschreven dat de

De twee werelden waarin we leven

meeste impressies bij Sherman over de activiteiten van Wilkins in het noordpoolgebied, werden ontvangen en opgetekend, op dezelfde dag als dat ze plaatshadden, weken voordat Wilkins voor de controle ervan kon worden bereikt.

De experimenten werden in de winter van 1937-1938 driemaal per week gedurende een periode van zes maanden uitgevoerd. Het bijhouden van verslagen gebeurde zodanig, dat elke mogelijkheid van bedrog uitgesloten was en ze werden later in kolommen naast elkaar gerangschikt, om de experimenten van Wilkins puntsgewijs te vergelijken met de impressies die Sherman had genoteerd.

Al bleek het resultaat niet voor de volle honderd procent volmaakt te zijn, het liet werkelijk een opmerkelijk percentage aan juiste notities zien.

Meerdere onderzoeken met gedachteoverbrenging, die zich over een tijdvak van veel jaren uitstrekten, zijn onder gecontroleerde omstandigheden uitgevoerd door dr. J.B. Rhine aan de Duke University. De uitkomst van deze onderzoeken verschilde per geteste proefpersoon. Het uiteindelijke resultaat gaf gemiddeld 6,5 treffers, terwijl de uitkomst volgens puur toeval op 5 zou zijn uitgekomen. Met meer begaafde proefpersonen liep de uitslag meer dan eens op tot 8, 9, 10 of 11, terwijl 5 een uitkomst volgens toeval zou zijn geweest en 25 een volmaakte score.

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 20

Eén persoon haalde de volmaakte score van 25 treffers in 25 pogingen.

De onderzoeken van dr. Rhine zijn beschreven in het boek, 'New Frontiers of the Mind'.

Succes of mislukking bij het toepassen van buitenzintuiglijke waarneming lijkt afhankelijk van de mate waarin de innerlijke zintuigen van de persoon die het toepast zijn ontwikkeld.

Hoe kunnen we telepathie verklaren en hoe kunnen we het feit verklaren dat gedachten bij ons opkomen? Ogenscheinlijk uit de lucht, als we niet een soort 'ontvangsttoestel' hebben met één of andere sensor of antenne, een innerlijk en niet zichtbaar orgaan om ze op te vangen en naar ons bewustzijn over te brengen?

Gebruikt de gedachtelezer, zonder het te weten, een innerlijk stel 'ogen' of andere organen die niet van grove fysieke substantie zijn gemaakt, maar van een materie die geschikt is voor het gebied waarin ze functioneert?

De vijf ons bekende zintuigen kunnen niet werkzaam zijn zonder de fysieke organen waarmee ze corresponderen. Is het dan niet redelijk ervan uit te gaan dat onze innerlijke vermogens ook een soort innerlijke organen hebben om te kunnen functioneren? En wanneer we dergelijke innerlijke organen hebben, moeten die dan geen deel uitmaken van een innerlijk lichaam?

De twee werelden waarin we leven

Staan wij in dezelfde verhouding tot ons innerlijke lichaam als een kind tot zijn lijfje?

Het ligt in het wiegje en beweegt zijn armpjes en beentjes en gebruikt zijn oogjes om zijn omgeving gade te slaan. Het kindje is nog te onvolgroeid om zijn toestand te overdenken. Het heeft een lichaam en gebruikt dat in beperkte mate, maar het is zich er niet van bewust dat het dit lichaam heeft en het gebruikt.

Maken wij tijdens het gebruik van onze innerlijke vermogens eveneens gebruik van een innerlijk lichaam en zintuiglijk apparaat, nog vóór we ons ervan bewust zijn dat het bestaat?

Laten we eerlijk zijn tegen onszelf en beamen, dat we er nog geen notie van hebben wat er allemaal bestaat in de onverkende diepten van de natuur. Vrijwel alles behoort tot de mogelijkheden. Gezien de wetenschappelijke ontdekkingen die al zijn gedaan, lijkt het niet verstandig om grenzen te stellen aan de mogelijkheden van de toekomst. Wat voor ons tegenwoordig doodgewone kennis is, zou door onze voorouders als wilde speculatie zijn beschouwd.

In de huidige beschikbare kennis is er niets dat botst met het idee van onzichtbare kanten van de natuur. Integendeel, voor zover we nu weten, zouden er best nog werelden of gebieden kunnen bestaan met andere trillingsfrequenties dan de onze, waarin andere groepen wezens kunnen

De twee werelden waarin we leven

Pagina | 22

leven en bestaan die wij niet kunnen waarnemen en die zich misschien ook in het geheel niet bewust zijn van ons bestaan.

Ontkennen dat er onzichtbare gebieden bestaan omdat ze voor ons onzichtbaar zijn, is even weinig gefundeerd als wanneer een blinde het licht ontkent of dat een dove zegt dat muziek en geluid niet bestaat.

Ik ontdek inmiddels dagelijks, dat ik me er van bewust ben, eigenlijk steeds minder te weten...; wellicht ligt het echte geluk zelfs voorbij het moment van ontdekking, dat ik eigenlijk helemaal niets weet.

Ik wens ook jou de nietswetende wijsheid.

Hans Oelen